

ВЪТЪО РАКОВСКИ ЗАВИНАГИ

chitanka.info

На междинната гара на този свят
на илюзиите и на виденията странни
аз се срещнах със тебе веднъж.
Една дълга целувка. Една капчица кръв
върху нежните устни. Нищо — каза
и я натискаше с кърпичката, натискаше
с кърпичката... Влакът дойде
неочаквано бързо те отнесе нанякъде
в оня тъмен тунел на метрото.

Къде си сега?

Болят ли те устните? Очите ти
гледат ли стреснато? Сърцето ти
бие ли както тогава? Гара. Вик на влак.
Сбогом и кърпичка. Дим пред очите ми.
Изчезна. Няма те. Докога ще те чакам?

После на крайната гара на другия свят
ще те посрещна с конете на всички звезди.
Ще те целувам до кръв. Къде — ще питам —
кърпичката, къде ти е кърпичката?
На луната със златната брошка ще те даря,
ще ти наметна шала на Млечния път,
ще те положи в леглото на един облак
и ще пия кръвта на твоите топли устни,
докато ми се отдадеш в небесния пух
и останеш завинаги там със мене,
завинаги с мене, завинаги с мене, особено
ако ми родиш едно хубаво ангелче.

Само си носи кърпичката, моля те.
Кърпичката си носи. Кърпичката.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.